

حکمت الهی در اطاعت مردم از اهل بیت(ع) / هشدار حضرت زهرا(س) به ساکتین واقعه سقیفه

حضرت زهرا(س) در بستر بیماری خطاب به زنان مدینه نسبت به انحراف جامعه اسلامی پس از رحلت پیامبر(ص) و سکوت همسرانشان هشدار داده و می فرماید: ...

حضرت زهرا(س) در بستر بیماری خطاب به زنان مدینه نسبت به انحراف جامعه اسلامی پس از رحلت پیامبر(ص) و سکوت همسرانشان هشدار داده و می فرماید: ... وای بر آنان، کسی که به راه حق حرکت می کند سزاوار پیروی است؟ یا آنکس که راه نیافته باید از دیگری راهنمایی بگیرد؟ شما در اثر این انتخاب بد، به جای شیر از پستان شتر خلافت، باید خون بدوشید و با زهر زندگی مسموم گردید و گرفتار استبداد و ستمگری باشید... به گزارش خبرگزاری مهر، بخشی از خطبه زهرا (س) پس از رحلت پیامبر(ص) که در مسجد ایراد فرمودند ناظر به تبیین حکمت دستورات الهی است که حضرت(س) در خطبه فدکیه به راز و رمز برخی از امور عالم به ویژه وجود مبارک اهل بیت(علیهم السلام) اشاره می فرماید. حضرت زهرا (علیها السلام) در آن سخنرانی معروفش در مسجد چنین فرمود:

خداوند ایمان را برای تطهیر شما از شرک قرار داد، و نماز را برای پاک شدن شما از تکبر، و زکات را برای پاک کردن جان و افزونی رزقتان، و روزه را برای تثبیت اخلاص، و حج را برای قوت بخشیدن دین، و عدل را برای پیراستن دله، و اطاعت ما را برای نظم یافتن ملت، و امامت ما را برای در امان ماندن از تفرقه، و جهاد را برای عزت اسلام، و صبر را برای کمک در استحقاق مزد، و امر به معروف را برای مصلحت و منافع همگانی، و نیکی کردن به پدر و مادر را سپر نگهداری از خشم، و صله ارحام را وسیله ازدیاد نفرت، و قصاص را وسیله حفظ خونها، و وفای به نذر را برای در معرض مغفرت قرار گرفتن، و به اندازه دادن ترازو و پیمان را برای تغییر خوی کمفروشی، و نهی از شرابخواری را برای پاکیزگی از پلیدی، و دوری از تهمت را برای محفوظ ماندن از لعنت، و ترک سرقت را برای الزام به پاکدامنی، و شرک را حرام کرد برای اخلاص به پروردگاری او، بنابراین، از خدا آن گونه که شایسته است بترسید و نمیرید، مگر آن که مسلمان باشید، و خدا را در آنچه به آن امر کرده و آنچه از آن بازتان داشته است اطاعت کنید، زیرا که «از بندگان، فقط آگاهان، از خدا می ترسند.» (سوره فاطر آیه 28) ...

همچنین در جلد 43 بحار الانوار صفحه 158 سوید بن غفله به جریان دیدار زنان مدینه با حضرت زهرا(س) در بستر بیماری اشاره می کند: ... پس از رحلت پیامبر خدا صلی الله علیه و آله فاطمه زهرا علیها السلام، در اثر مصائب زیاد که از سوی حکومت وقت تحمیل می شد، به بستر بیماری افتاد، در این میان گروهی از زنان مدینه به عیادت آن بانوی گرامی آمده و احوال او پرسیدند، فاطمه علیها السلام در جواب آنان (به طور خلاصه) سخنانی گفت که متن خطبه مزبور را تشکیل می دهد:

من صبح کردم در حالی که نسبت به دنیای شما کاره و به مردانتان خشمگینم. آنان را از دهان خویش به دور انداخته و در اثر تعمق در افکار و حرکتشان به شدت بغضشان را در دل گرفتم... آنان در عذاب الهی پیوسته در آتش خواهند بود.

وای بر آنان، چگونه خلافت رسول خدا را از مواضع اصلی دور ساختند؟! و از خانه ای که جبرئیل امین در آنجا فرود می آمد به خانه دیگری بردند؟! این کار زیان بزرگی را متوجه آنان خواهد ساخت. می دانید چرا به شوهرم امیرالمومنین توجه نکردند؟ و چرا وی را رها نموده، به جای دیگری رو آوردند؟ از شمشیر او دلپری داشتند، زیرا علی قهرمانان و شجاعان اینان را به خاک هلاکت افکند و از مرگ نهراسید و در راه خدا با دشمنان او سازش نکرد... اگر مردان شما به او جفا نمی کردند و اجازه می دادند که او به کرسی خلافت بر حق او بنشیند، به سود شما حرکت می نمود و با آرامش تمام مرکب خلافت را سالم به مقصد نهایی می رسانید و هیچ رنج و زحمتی به کسی متوجه نمی شد... و خود نیز از آن سوء استفاده نمی کرد و جز به اندازه نیاز از آن بهره مند نمی شد، در حکومت او منافق و مومن، درستکار و خائن، زاهد و حریص... روشن و مشخص می گردید و زمین و آسمان برکات خویش را بر شما ظاهر می ساخت ولی مردان شما، ره به بیراهه رفته و بزودی به سزای اعمالشان خواهند رسید... نمیدانم آنان چرا دوست بدی انتخاب کردند و سرپرست نامناسبی برای خویش گماردند؟! بدانید که آنان فاسداند ولی نمی دانند.

وای بر آنان، کسی که به راه حق حرکت می کند سزاوار پیروی است یا آنکس که راه نیافته باید از دیگری راهنمایی بگیرد؟ شما در اثر این انتخاب بد، به جای شیر از پستان شتر خلافت، باید خون بدوشید و با زهر زندگی مسموم گردید و گرفتار استبداد و ستمگری باشید...

سوید بن غفله که راوی این خطبه است می گوید: زنان مدینه به خانه هایشان مراجعت نموده و شوهران خویش را از سخنان آن حضرت باخبر ساختند و لذا گروه زیادی از مردم مدینه به حضور فاطمه زهرا علیها السلام آمده و اعتذار نمودند.. ولی حضرت آنان را نبخشید و فرمود: از نزد من دور شوید؟ پس از آنکه مرتکب این گناه بزرگ شدید به دروغ عذرخواهی می کنید؟ شما عذر ندارید.